

POŻARTOWAĆ (2) *vb pf*

inf pożartować (2).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Spędzić jakiś czas na żartowaniu [z kim] (2) :

W połączeniach szeregowych (2): Theż mu [*młodemu*] niewádzi czáfem s pocźciwym á nie z opiłim towarzyltwem poliedzieć/ pomowić/ pożártowác/ bo łtąd y ćwiczenie y záchowanie ná potym y znáiomość rołcie. *RejZwierc* 15, 164.

Zwrot: »sobie pożartować« (1): Azałz też vbogi łtárzec nie może łobie nadobnych á łtátecznych á łpokoynych przechadzek vzyć około łtawkow/ [...] s czeladką łobie pomowić/ pożártowác/ pokrothofilić. *RejZwierc* 164.

Synonimy: pograć, poigrać, pokrotochwilić.

Formacje współrdzenne cf ŻARTOWAĆ.